SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 62. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 1, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 1-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 62. РІК CII.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ НЕБЕЗПЕКУ ЧАЕС

Київ. — Директор Чорнобильської АЕС у понеділок, 27-го березня, заперечив натяки в опублікованому звідомленні про те, що згадана атомна станція є на грані можливої небезпеки та запросив світових керівників відвідати Чорнобильську АЕС і самим переконатися в цьому.

„Чорнобильська АЕС працює зовсім нормально. Єдина проблема, яку ми маємо це психологічний тиск на працівників. І сьогодні немає вже аргументів для того, щоб закрити ЧАЕС" ,— підкреслив Сергій Парашин її директор.

Він також сказав, що Україна не може собі дозволити на те, щоб закрити ЧАЕС, бо вона постачає країні 7 відсотків електричної потужності.С.Парашин уважає, що звідомлення поміщене в неділю, 26-го березня, у газеті „Лондон Обсервер" є нічим іншим, як спробою Заходу застрашити населення України та в той спосіб примусити закрити ЧАЕС. Ця нагінка на закриття ЧАЕС почалася ще минулого року, коли провідні індустріяльні країни світу вирішили робити натиск на закриття ЧАЕС. Тепер до такого заключення також дійшли і країни індустріяльної сімки, тому „ми запрошуємо керівників цих країн приїхати і самим переконатись. Крім того ми мусимо вияснити світові ситуацію, яка існує на ЧАЕС і проблеми пов'язані з тим".

Згадана газета, поміщуючи звідомлення, натякнула також і на те, що керівники Европейського союзу свідомо затаювали ці факти. У відповідь отримала конкретне заперечення з поясненням, що пресу не повідомлялося про це тільки тому, що звіт не був точним і походив від фірм, які стараються отримати контракт на забезпечення первісного саркофагу четвертого реактора, що був причиною нещастя Чорнобильської АЕС 26-го квітня 1986 року.

С.Парашин і керівництво України твердять, що закриті ЧАЕС є неможливо поки не буде найдено іншої розв'язки, щоб заступити продукування нею так конечної для України електрики.

У ЛЬВОВІ НЕ ХОЧУТЬ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ У ТЕЛЕВІЗІЇ

Київ. — Пресове агентство Ройтер зі здивуванням передало вістку про те, що у Львові міська влада не протестувала проти сексу та непристойних сцен на екранах телевізії, тільки проти російської мови.

У вістці сказано, що в середу, 29-го березня, Міська Рада звернулася до місцевої телевізійної станції „Міст", щоб зупинити передачі російською мовою. Виявляється, що львів'ян турбує те, що другорядні західні фільми висвітлювані на телевізії, крім того, що є поганої якости передаються з російськими підписами.

Такі другорядні західні фільми з російськими написами є прийнятим явищем у багатьох країнах колишнього СССР, бо за них не платиться дорого.

Одначе справа мови в Україні є дуже сенситивним питанням після довголітньої окупації Росією. Закон України про мови з 1989 року, два роки перед проголошенням незалежности, визнає українську мову єдиною офіційною мовою країни, а російську мову, мовою „внутрішнього етнічного спілкування".

Один з керівників згаданої телевізійної станції підтвердив, що в цій справі вони отримали велику кількість телефонічних завваг і тому в майбутньому намагатимуться, давати написи українською мовою.

Українські банкіри критикують закон про податки

Київ (УНІАР). — Тут 27-го березня президент Асоціяції Українських Банків Олександер Сугоняко під час зустрічі з журналістами проаналізував закон України про оподаткування, схвалений Верховною Радою наприкінці грудня минулого року. У законі, на думку банкірів, містяться цілком прогресивні положення про оподаткування прибутку, але такий механізм добре діє у країнах із стабільною, а не перехідною економікою. В Україні ж запровадження цього закону зробить податковий тиск ще жорстокішим, ніж у минулому році.

Як зазначив О. Сугоняко, у четвертому кварталі 1994 року сума сплаченого податку в Україні виносила 35 трильйонів карбованців, а коли б уже діяв прийнятий у грудні 1994 року закон про оподаткування прибутку підприємств, то ця сума зросла б на 18 трильйонів карбованців. У нинішніх умовах із запровадженням механізму збільшення податкової бази, наслідки для економіки України, на думку банкірів, можуть бути такі: дійсна ставка оподаткування збільшиться в середньому не менше, ніж удвічі; розмір податку практично не буде залежати від розміру прибутку і окремі підприємства, навіть за відсутности прибутку, будуть боржниками бюджету.

Банки не зможуть знижувати відсоткові ставки за кредитами, а нормально працюючі підприємства стануть банкрутами, якщо вони користувалися кредитами. Отже, закон про оподаткування посилить податковий тиск на економіку і, порівняно з 1994 роком, приведе до зростання тіньової економіки та до краху легальної.

У зв'язку з цим, Асоціяція Українських Банків звернулася до Президента України Леоніда Кучми з пропозицією зупинити дію кількох статтей закону про податки, оскільки в першому кварталі 1995 року підприємства змушені будуть перераховувати в бюджет не 30 відсотків від фактично отриманого прибутку, а в два рази більше. За таких умов, якщо бюджет і отримає в першому кварталі додаткові надходження, то надалі виникнуть серйозні проблеми. Банкіри просять також не розглядати на засіданні Верховної Ради варіянт правил застосування закону, не погоджений з міністерствами. Серед пропозицій банкірів є також необхідність створення міжвідомчої комісії під керівництвом Міністерства Фінансів України із включенням до неї представників державних і приватних підприємств, банків, малого бізнесу, сільськогосподарських підприємств і підприємств торгівлі для випрацювання правил застосування закону про оподаткування з урахуванням сьогоднішнього стану економіки України. Асоціяція Українських Банків висловила готовість до участи у праці такої комісії.

УКРАЇНА ГОТУЄТЬСЯ ДО КОНФЕРЕНЦІЇ З ЯДЕРНОЇ БЕЗПЕКИ

Київ (Р. Р.). — Тут відбулася пресова конференція заступника міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка, присвячена продовженню дії Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ). За словами Грищенка, Україна в принципі підтримує продовження на необмежений час чинности ДНЯЗ, однак для прийняття такого рішення треба відповісти на критику з боку держав, які не приєдналися до договору.

Конференція ДНЯЗ відбудеться 17-го квітня в Ню Йорку і вона стане головною політичною подією світового рівня. Найсерйозніші дискусії, на думку Грищенка, можуть виникнути навколо двох основних пропозицій: зробити чинність ДНЯЗ необмеженою, або обмежити його одним чи кількома термінами. Ніхто не знає, як поставляться до цього ядерні держави з огляду на запитання неядерних держав, як наприклад арабських, і міжнародних неурядових організацій.

Українська сторона вважає, що члени „ядерного клюбу" повинні продемонструвати політичну волю і підтвердити свої зобов'язання жити в без'ядерному світі. Неядерним державам вони мають надати гарантії безпеки і досвід України в отриманні таких гарантій якоюсь мірою може бути врахований і взятий за основу. За словами Грищенка, для успіху квітневої конференції треба завершити переговори щодо повної заборони ядерних випробувань і припинення виробництва відповідних матеріялів.

За спостереженнями Грищенка, досі пошук прихильників необмеженої дії ДНЯЗ проходить переважно у столицях, де амбасадори працюють з керівництвом держав, „голоси набираються за рахунок невеликих країн". Протягом чотирьох сесій підготовчого комітету конференції не вдалося навіть погодити процедуру голосування, щоб забезпечити однакові умови для кожного з можливих варіянтів продовження дії ДНЯЗ.

„Деякі держави вийшли з пропозицією голосувати за допомогою бальотів, як на виборах, викреслюючи непотрібне" — зауважив Грищенко і це, на його думку, може створити прецедент, непередбачений процедурою Генеральної асамблеї ООН.

Центристи пропонують контролювати бюджет України

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 27-го березня, керівник депутатської групи „Центр" Антон Бутейко повідомив, що ця депутатська група в установленому порядку внесла на розгляд Верховної Ради України проєкт постанови про створення контрольної комісії з питань використання державного бюджету. Така комісія, за словами Бутейка, конче необхідна, оскільки доручати тій інстанції, яка розробляє бюджет, контролювати гроші, що витрачаються з бюджету — це абсурд. Мається на увазі Міністерство Фінансів.

Група „Центр" пропонує сформувати комісію з числа народних депутатів України і представників державної виконавчої влади. Другим пунктом проєкту постанови пропонується доручити контрольній комісії з питань використання державного бюджету спільно з Кабінетом Міністрів України здійснювати контролю за виконанням доходової і витратної частин бюджету з обов'язковим щомісячним письмовим звітом і розглядом результатів контролі на засіданні Верховної Ради України.

У Ню Йорку вшановують рабина Д. Лінкольна

Ню Йорк (С. Харченко). — Тут у вівторок, 21-го березня ц. р. відбулася зустріч представників Товариства Українсько-Еврейських Зв'язків (ТУЄЗ) з провідниками Світового Жидівського Конгресу. В нарадах взяли участь: Ізраель Зінгер, генеральний секретар СЖК, Елан Стайнберґ, екзекутивний директор СЖК, рабин Дейвид Д. Лінкольн, Евген Стахів, голови Товариства Українсько-Еврейських Зв'язків, Стефа Харченко, заступник голови ТУЄЗ, та Андрій Ластовецький, секретар ТУЄЗ.

В розмові українська сторона звернула увагу на те, що телевізійна програма „60 хвилин" мала негативний вплив на розвиток українсько-жидівських стосунків як в Україні, так і в діяспорі. Представники СЖК ствердили, що телевізійна програма не принесла користи, а радше пошкодила відносинам, і вони будуть старатися впливати на покращання зв'язків в майбутньому.

Обі сторони погодилися на тому, що хоча стосунки в минулому не все були нормальними, треба дивитися в будучність і працювати на покращання відносин.

Рівнож поінформовано Світовий Жидівський Конгрес, що ТУЄЗ у співпраці з українськими громадськими організаціями, влаштовує 10-го травня ц. р. в Українському Народному Домі в Ню Йорку вечір для вшанування рабина Дейвида Лінкольна, великого подвижника покращання стосунків між українцями, на якому виступлять українські і жидівські промовці.

Померла А. Куропась

Чикаго. — Тут у четвер, 30-го березня ц. р., померла на 85-му році життя Антуанета Куропась, дружина колишнього заступника головного предсідника Українського Народного Союзу і тепер почесного члена його Головного Уряду інж. Степана Куропаса, мати д-ра Мирона Куропаса, також колишнього заступника головного предсідника УНСоюзу і тепер почесного члена його Головного Уряду, та Віри Ґосвич, бабуся радного УНСоюзу Стефка Куропася і Михайла Куропаса.

Панахида була відправлена в заведенні Музики в п'ятницю, 31-го березня, а похорони — в суботу, 1-го квітня, в год. 11-ій перед полуднем із згаданого заведення до катедри св. Миколая, відтак на цвинтар св. Миколая в Чикаго.

Терористи поранили шефа японської поліції

Токіо. — У японській столиці здійснено безпрецедентний збройний напад на керівника головної поліційної управи країни ТакадЖі Кунімацу.

Невідомий терорист, одягнутий у чорний плащ і білу маску з відстані декількох кроків чотири або шість разів вистрілив у Т. Кунімацу, коли той вийшов зі свого дому і сідав у службове авто, щоб їхати до праці.Тяжко пораненого Т. Кунімацу привезли до шпиталю, лікарі заявили, що він виживе.

„Цей злочин є відвертим викликом владі, тому він мусить бути розкритий",— сказав у розмові з журналістами голова комісії японського парляменту в питаннях громадської безпеки Гірому Нонака. Він висловив припущення, що напад на Т. Кунімацу пов'язаний з поліційним розслідженням обставин хемічної атаки, застосованої членами буддійської секти „Аум Шінрікіо" в токійській підземці.

Щодо самої секти, то її лідери, які тепер переховуються від правосуддя, оприлюднили з підпілля заяву, в якій відкидають звинувачення у нападі на Т. Кунімацу.

Тим часом японські газети повідомляють нові подробиці про внутрішнє життя „Аум Шінрікіо". Виявляється, понад 100 дітей шкільного віку, яких сектанти навертали у свою „віру", жили в умовинах концентраційного табору. За найменший непослух їх тажко карали і позбавляли їжі.

ЛЬВІВ. — Громадсько-політичне об'єднання „Нова Хвиля" має намір судитися з УНА–УНСО. Звинувачення першого віцепрем'єра Віктора Пинзеника у причетності до сумнівних фінансових операцій „Нова хвиля" вважає „грубим наклепом". Про це сказано в заяві, поширеній 9-го березня секретаріятом „Нової Хвилі".

В АМЕРИЦІ

У ЗСА ПЕРЕБУВАЄ КОРОЛЬ Йорданії, котрий багато часу проводить на Капітолю з керівниками та конгресменами обидвох партій, щоб переконати їх додержати слова зліквідувати задоження Йорданії, якщо буде підписано перемир'я з Ізраїлем. Обіцянку дано тоді, як в Конгресі верховодили демократи, сьогодні ситуація змінилася, бо республіканці взагалі є за зменшенням закордонної допомоги, а деякі новообрані конгресмени взагалі не уважають себе відповідальними за мир і спокій на Близькому Сході. Одначе після відповідних прелімінарних взаємозвинувачень чому про справу довгу Йорданії не було досі мови, спікер Палати Репрезентантів Нют Ґінґріч сказав, що вийшло просто непорозуміння та предсказав, що напевно ця справа буде вкороті вирішена.

БАЗУЮЧИСЬ НА ФАКТАХ слідства федеральних прокураторів, лава присяжних у Федеральному повітовому суді в Нюарку визнала винними двох знаних політиків міста, котрих оскаржено у хабарництві та корупції. Ґеррі Ґерріса, члена Міської ради, і Ралфа Ґрента, колишнього члена Міської ради Нюарку згадана лава присяжних, визнала винними після п'ятитижневої судової розправи. Цим, не тільки було відхилено віконце в можливості поширеної корупції серед членів міської влади, але також подано сигнал іншим, що федеральна прокуратура таки серйозно береться за діло викорінення корупції та хабарництва з місцевих та інших урядів.

У ВІВТОРОК,28-ГО БЕРЕЗНЯ, в Сенаті за порозумінням обидвох партій узгоджено значно поширити ролю Конгресу в перегляді та можливому відкиненні правил, що їх ухвалюють різні урядові агенції. Одначе, беручи на себе відповідальність слідкування, Сенат відкрив можливість того, що Конгрес мусітиме розглядати дрібничкові справи, досі полагоджувані існуючим бюрократизмом, які забирають багато часу, котрого так потрібно Конгресові для вирішування важливих проблем. На згадану пропозицію в Сенаті погодились сенатори помірккованих поглядів з обидвох партій, щоб у той спосіб зрушити цілорічну затримку більшости нових правил, згідно з рішенням Палати Репрезентантів минулого місяця.

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ ЗВ'ЯЗКУ має в пляні запропонувати місцевим телефонічним компаніям обнизити ціни на 1 біл. дол. річно впродовж наступних кількох років, що їх вони вимагають від компаній, котрі пропонують клієнтам телефонічні послуги далекого віддалення. Якщо ця пропозиція буде введена в життя, то це буде найбільшим одноразовим зменшенням цін на телефонічні розмови далекого віддалення за останніх десять років. Крім того це змусить такі великі компанії зв'язку, як Ей-Ті-Ті, Ем-Сі-Ей та Спрінт конкурувати у здобуванні клієнтів.

У НЮ ЙОРКУ В СЕРЕДУ 29-ГО березня, пожежа знищила головний будинок історичного рибного базару на вулиці Фултон. З уваги на це, що це нещастя скоїлось під час того, як міський уряд посадника Рудолфа Джуліяні намагався перевірити хто найбільше користає з адміністрування згаданим базаром, бо поширювались чутки, що організоване злочинство, то негайно розпочато слідство цієї загадкової пожежі.Тим більше, що в згорілому будинку містилися бюра та магазини де зберігалися різні документи. Поліція ствердила, що пожежа була спричинена зумисним підпалом.

У СЕРЕДУ, 29-ГО БЕРЕЗНЯ суддя Реймонд Петтін з Федерального окружного суду в Провіденс, Р. Ай., виніс рішення, що університет Бравн дискримінує проти жінок спортсменок не даючи їм цих самих можливостей, як спортменам чоловікам. Елімінуючи такі спортові дисципліни для жінок, як ґімнастику та відбиванку. А це потягає за собою поважні наслідки бо уважається переступленням закону з 1972 року, яким забороняється статеву дискримінацію, спеціяльно в школах, які отримують державні гроші.

СТУДЕНТИ УНІВЕРСИТЕТІВ у багатьох місцевостях країни виступають з протестами проти будь-яких зменшень бюджету призначеного Департаментові вищої освіти. Хоча багато студентів турбується майбутнім своєї освіти, якщо їм прийдеться втратити існуючі допоміжні програми, то все ж таки цей рух протестів чомусь не має аж такого великого всекрайового впливу. Багато студентів уважають, що потреба зменшення державного дефіциту є на сьогодні найважливішою, тому розуміють можливі зменшення допомоги.

ПАПА ВИСТУПАЄ ПРОТИ АБОРТІВ І ЕВТАНАЗІЇ

Рим.— У четвер, 30-го березня, Папа Іван Павло II видав нову енцикліку, котру підготовляв понад чотири роки, до вірних Католицької Церкви, якій дав заголовок „Євангеліє життя". У цій енцикліці Папа ужив сильних слів, зокрема, проти абортів і евтаназії, котрі на його думку є „злочинами, що їх жоден людський закон не має права легалізувати".

Вірних Католицької Церкви Папа Іван Павло II закликає протидіяти законам, які порушують основне право на життя ще ненароджених і вмираючих. Не сказано там, як точно вірні мають цьому протидіяти, але чітко відкидається будь-який ужиток насильства. У згаданому документі виступає голова Католицької Церкви і проти кари смерти, хіба що у виїмкових випадках загрози суспільству.

Німці вимагають резигнації В. Кляса

Бонн, Німеччина. — Німецькі експерти в питаннях оборони вимагають резигнації генерального секретаря Північно-атлантичного оборонного союзу Віллі Кляса у зв'язку з тим, що існують деякі підстави вважати його причетним до підкупу італійською летунською фірмою „Аґуста" бельгійських політиків.

„Кляс більше не може залишатися на становищі генерального секретаря НАТО,— заявив в інтерв'ю газеті „Більд" експерт фракції Вільної демократичної партії в парляменті Юрґен Коппелін.— На чолі Північноатлантичного оборонного союзу повинен стояти політик вийняткової чесности і самодисципліни".

Оборонний експерт німецьких соціял-демократів Ґерд Гофер також висловився в тому сенсі, що звинувачення фатальним чином зашкодили авторитетові генерального секретаря НАТО. Навіть якщо В. Кляс зможе довести свою особисту невинність, все одно авантюра з фірмою „Аґуста" виявиться дуже шкідливою для престижу НАТО.

В. Кляс мусить залишити свій пост хоч би на той час, поки не буде доведено його непричетности до корупції — такої думки про цю справу й експерт Християнсько-демократичного союзу Ганс Райдель. Він підкреслив, що виконання таких важливих міждержавних обов'язків в усьому потребує ясности і відповідальности, інакше понижується діездатність усього Північноатлантичного союзу.

У СВІТІ

РОСІЙСЬКІ війська оточили танками і гарматами чеченські міста Ґудермес і Шалі, готуючись до остаточного штурму. Командуючий російською армією в Чечні генерал-полковник Анатолій Куліков запевнив, що обидва ці міста під час штурму не будуть зруйновані в такій мірі, як Грозний, чеченська столиця, на відбудову якої потрібні будуть величезні фонди. Тим часом голова російської Ліберально-демократичної партії Владімир Жириновський, якому міністер оборони Росії Павел Ґрачов цими днями присвоїв чин підполковника, запропонував „не витрачати даремно гроші на відбудову Грозного, а зробити з нього військовий полігон для вишколювання способів захоплення міст". Цю „ідею" В. Жириновський оприлюднив під час зустрічі з виборцями російського міста Пскова.

ЯПОНСЬКІ газети повідомили, що велика група сектантів з буддійської організації „Аум Сінрікіо", яку підозрюють в отруєнні декількох тисяч пасажирів токійської підземки, пройшла військовий вишкіл у Росії. Японські експерти висловлюють думку, що саме в Росії сектанти-терористи дістали технологію для виготовлення смертоносного газу „сарін". Принаймні відомо, що „хеміки" з „Аум Сінрікіо" користувалися газоаналізатором совєтського військового виробництва. Крім того, секта ,з метою згубного впливу на нервову систему своїх членів, застосовувала рідкісні наркотики, яких наркомани не вживають.

ГОЛОВА комісії в питаннях міжнародних взаємин парляменту Іраку Гасіб Аріф визнав, що справа про „незаконне проникнення двох американців на іракську територію" обросла горою чуток і вигадок, а засоби масової інформації надають цьому випадкові занадто великого значення". Іракський політик висловив сподівання, що проблему можна розв'язати „в мирний спосіб, без нагнітання істерії і взаємних звинувачень".

УРЯД ШВЕЦІЇ, нарешті, усвідомив згубність курсу, коли податки набрали, властиво, карального характеру і ледве не до смерти стискають горло національної економіки, не дозволяючи справедливо розділяти багатства країни. Після довгих років економічного застою уряд переглянув свою податкову політику. До 1991 року шведи мусіли платити загальний прибутковий податок і податок на маєток, які перевищували 100 відсотків. Тепер шведський уряд значно зменшив той і другий податок.

В ЄГИПТІ здійснено смертний реченець двом терористам, які у жовтні минулого року напали на відомого в країні письменника Наґіба Маґфуза, єдиного в арабському світі лавреата Нобелівської нагороди. На щастя, нанесені йому ножем рани виявилися несмертельними. Слідство прийшло до висновку, що напад на Н. Маґфуза організували фанатики-ісламісти, які намагаються перетворити Єгипет у релігійну державу, де має панувати шаріят, ісламське законодавство.

МИНУЛИЙ РІК став у житті Японії рекордовим у ділянці імпорту авт. Вперше кількість ввезених з-за кордону авт перевищила 300,000, досягнувши цифри 301,391. Це на 49.6 відсотка більше, ніж у 1993 році. На перше місце у продажу своїх авт на японському ринку вийшла американська компанія „Форд", яка запропонувала японським покупцям свою модельку „Мустанґ" за ціною, нижчою від її японського двійника.

ПРИБЛИЗНО на десятій хвилині лету вибухнули два російські і один ізраїльський сателіт, підняті в небо з ракетного полігону поблизу російського міста Плесецька з допомогою ракети-носія „Старт".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чи Україна є европейською країною?

На тему того, чи Україна належить до Европи, чи до Евразії, тривають дискусії та міняються погляди від довгих століть, а радше від часу зв'язання України і Росії, політично та національно.

Цікаво, отже, що це питання стає тепер дуже актуальне не лише серед самих українців і росіян, але й серед чужинецьких істориків та політиків, для яких проблема приналежности України до Заходу відіграє важливу ролю.

Саме це питання стало темою цікавої статті німецької журналістки і авторки книжки про об'єднання Німеччини Елізабет Понд. У журналі „Европа", що виходить у Вашінґтоні як орган Европейського союзу, знаходимо під заголовком „Чи Україна є европейською" різні погляди на цю тему, зібрані серед істориків та науковців, з відповідними висновками.

Розуміється, тут думки поділені, залежно від того, хто і з якої точки бачення на це дивиться. Цікаво, що, наприклад, Семен Аппатов, директор центру міжнародних відносин Університету в Одесі, беззастережно вважає Україну частиною Европи з її минулим та історією, але, як пише німецька журналістка, це зовсім протилежний погляд як Президента України Леоніда Кучми, який у своїй передвиборчій кампанії переконував, що Україна разом з Росією творить „евразійський простір". Хоча його погляди прийняли дуже прихильно в Росії, однак українці, а зокрема із західніх частин, ніяк не вважали і не вважають себе нічим іншим, а лише европейцями. Це напевно заважило на тому, що після таких заяв Л. Кучми велика більшість мешканців західніх областей України голосувала проти вибору його на Президента.

Але вважати себе членом Західньої Европи — це складне поняття, як аналізують історики та знавці цієї проблеми, думки яких цитує авторка допуси. Тут вона засягала опінії в німецькому федеральному інституті для студій Східньої Европи як і в Інституті Гаррімана в ЗСА, де над тими проблемами працюють такі відомі історики як Олександер Мотиль чи Домінік Аррель.

І саме на підставі думок науковців підхід українців до цієї проблеми є радше прагматичний, ніж екзистенціялістичний. Тут також великою перепоною в одності поглядів на тему „хто ми є" творить постійна інтерпретація приналежности до Европи як протиросійської політики, а в сьогоднішніх обставинах економічна криза України таки вимагає тіснішого зв'язку з Росією, яка із-за сильнішої допомоги Заходу, а вже зокрема ЗСА, має більше шансів піднести себе економічно на вищий рівень.

Змінилася тепер також дещо політична тактика Л. Кучми. Хоча він постійно говорив про тісний зв'язок між Росією і Україною, тепер він радше ставить собі західні країни як економічний взір, а тим самим його „евразійська концепція" не знаходить багато пристосування на економічному відтинку. Може це міняє також погляд мешканців західньої України та політику Президента, що досі найсильніше були проти нього, з уваги саме на його проросійські тенденції. Тут допомогли також відвідини Л. Кучмою Президента Билла Клінтона та зутрічі з українськими поселенцями в ЗСА і Канаді. Бо немає сумніву для західніх обсерваторів, що саме ми, колись бідні еміґранти, становимо тепер фінансову підставу для економічного розвитку західньої України, а наші фахівці з різних ділянок допомагають західній Україні найкраще стати на ноги та здобути сильну економічну базу. Все це мусить також реєструвати Президент Л. Кучма і змінити свої погляди про „евразійські країни". Так думають і західні журналісти, коли авторка статті в журналі „Европа" закінчує її ствердженням, що з кожним наступним роком українці, які понад 300 років уважали себе провінцією Росії, будуть більше знаходити свою окремішність і набирати нові західні навички, а рівночасно Росія мусить привикати до України, що має західню ідентичність і повне відокремлення від Росії.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Мар'ян Коць

ЧИ СВІТ ТУРБУЄТЬСЯ ЧОРНОБИЛЕМ?

Наша українська праса доволі часто інформує про намагання світових потуг припинити діяння Чорнобильської Атомної Електростанції. Ми вже знаємо про певні незначні, як на таку конечність, приділені суми. Робиться галас, ставиться українському Урядові домагання. Шукають розв'язки високопоставлені урядники, їздить туди вже й другий наш Президент. Усі вони розуміють становище, але також усвідомлюють економічний стан України, запотребування електричної енерґії. Шукають виправдання перед світовими можновладцями, щоб відволікти закриття.

Нас не хочуть розуміти. На це є єдина причина, й ми, українці, врешті повинні б зрозуміти світову політику відносно незалежної України, громадяни якої 91 відсотком заявили в час референдуму 1991 року про незалежність. Ця постава заскочила ввесь світ і тих, які, прикриваючись демократією, ніколи не дозволили б нам увійти в коло незалежних держав. Це не переборщення, а дійсність жорстокости світовий потуг. Можна б ще виводити висновки, які повністю висвітлили б оцю поведінку світових політиків супроти найбільш жорстоко зруйнованого українського народу. Думаю, що хтось із наших істориків ще займеться цією проблемою — змови світу супроти української нації.

Біда одначе, що ми й там в Україні й тут на поселеннях доволі поверховно, поблажливо й без професійного настоювання вдоволяємось, замовчуємо наші вимагання супроти пляновиків світової політики. Цього нам вже тепер не можна робити. Ми вже не втікачі, переселенці, робітники копальняні, слуги, піонери-фармери. Сьогодні ми всі, хоч-не-хоч, також громадяни України, нехай і неоформлені законом.

Летіть літаком з Ню Йорку вечором. Горять світла, зближайтесь в Канаду — це саме, над Англією, Німеччиною, ще й Польщею, Чехією кожне сільце, головні вулиці, реклями, повні світла. А от над Україною темрява. То тут, то там заблимає світельце однієї чи двох лямп. Десь у повітових містечках чи обласних містах зарожевіє. Київ також у півтемряві в порівнянні з попередніми роками. Чи є ще така одна европейська країна, що борсається із такими несусвітніми труднощами? Але ж нам ставлять вимоги! Ми мали б усіх слухати, тільки тому, що ми українці, що нам не дозволяється жити на рівні людства. Нами мають керувати, нам, молоденьким, немов діточкам, не можна будувати держави.

Але справа не в енерґії, освітленні вулиць. Це побічна проблема, хоч для України серйозна. Турбує ставлення до чорнобильської трагедії. Наслідків отих захворювань, лікування заражених, смертности дітей, молоді, каліцтва героїв, які засипали цементом саркофаг. Сьогодні в Україні смертність дітей зменшує взагалі приріст населення. Чи є ще інша така цивілізована країна?

Що зробила Канада, ЗСА, Південна Америка, країни, де ми, українці, вже четверте чи п'яте покоління працюємо, у війнах кладемо наше життя за їхні політичні цілі, які вважаємо також нашими? Демократія, рівноправність — це все далеке від дійсности. Є тут між нами поселенці, яких шанує держава, мусить їх шанувати. Чи можливо уявити собі, що, наприклад, в Ірляндії чи Ізраїлі сталось подібне до Чорнобиля, а Уряд післав туди „фахівця", який офіційно заявив, що все буде добре, нічого лякатись, немає трагедії.

Чи дозволив би Уряд, щоб ті національні групи з їх наївністю й непрофесійністю, так як це є у нас, долали самі власними ресурсами й несли допомогу жертвам подібним чорнобильській? Чи мовчали б вони, так як це робимо ми? Цілий світ зворушили б. А що робимо ми? Живемо в найбагатшій країні, сьогодні єдиній світовій потузі. А який її вклад у допомогу жертвам Чорнобиля? Що робить наша тут держава для розв'язки цієї світової проблеми? Як довго маємо мовчати?

Чи не сором нам, що маленька, на тутешній погляд відстала країна — Куба, сама несе допомогу на державному рівні. За повідомленням Укрінформу, приблизно 200 міл. дол. за п'ять років витратив уряд Республіки Куба на здійснення гуманітарної програми Діти Чорнобиля. За цей час в кубинському лікувально-оздоровчому центрі ім. Хозе Марті лікувалось майже 13,000 українських дітей. Серед них — 250 з важкими гематологічними захворюваннями. Прооперовано 97 дітей, 12-ом з них зроблено операції серця, двом перещеплення нирок.

Що зробили ЗСА, Канада, Австралія для лікування недужих? Наскільки гуманнішою, людянішою є вбога Куба в порівнянні з країнами нашого поселення? Врешті питання — котрої категорії ми тут громадяни цих держав. Мали б бути всі, по-демократичному, рівні. Подумаймо й порівняймо себе до інших тут живучих. А може це таки наша вина, бо не вміємо вимагати, а тільки привчились просити-жебрачити й вдоволяємось „успіхами" наших установ, окремих осіб, яким вистачає фото, вісточка в наших газетах... Особиста „позиція" в бездіяльних для України товариських клюбах...

Пора думати по-державницьки!

Н. Н.

ФІЛЬМ „ВОЛЯ МАЄ ЦІНУ" НА СВІТОВОМУ ФЕСТИВАЛІ

Як частина 15-го Фестивалю „Світової візії", фільм Юрія Лугового „Воля має ціну" був висвітлений у театрі „Ґарно" в Едмонтоні. Фільм представив Вілліям Мур-Кілґанон, який при тому вияснив, що хоч фестиваль, в першу чергу, зосереджується на міжнародних темах, проте на цьому фестивалі з вдоволенням буде висвітлений цей вагомий фільм на канадську тему. Після висвітлення фільму до зібраних звернувся Петро Мельницький, дослідник історії Алберти, вияснюючи, що 80 років тому під час Першої світової війни інтерновано українців та інших еміґрантів, подія інтернування ледве ввійшла в колективну пам'ять канадців. Він підкреслив, що ті, які документують історію інтернування, турбувалися, щоб сприймання тих подій публікою було завжди вірне щодо факту, що ув'язнені тоді люди були цивільними особами. Вони іміґрували до Канади з великими надіями і сподіваннями у майбутньому. Вони не були ані криміналістами, ані ворогами, та до них, на жаль, ставилися як до ворогів. Свої коментарі П. Мельницький закінчив підкресленням, що фільм „Воля має ціну" приносить усвідомлення про цей болючий період канадської історії і поширює форум спізненої дискусії на цю тему. Фільм є важливим внеском у справу документації події, якій до цього часу присвячено дивовижно мало уваги. Перші рідкі особисті звідомлення тих, які були свідками інтернування з обох сторін колючого дроту будуть незаступимими свідченнями про події, які давно розгорталися. Вони є живим людським обличчям у порівнянні з холодними офіційними статистичними даними про інтернування.

В час, коли люди ще тільки пробують зрозуміти ті події, фільм полегшує заповнити незаписані сторінки історіями багатьох родин. Він виявляє людські жертви: біль, журбу і втрати.

Після представлення фільму П. Мельницьким були коментарі і запитання присутніх. Перший коментар зробила старша жінка, яка висловила своє обурення, що такий епізод міг трапитися, що канадський уряд віднісся до „тих людей" в такий спосіб, що так мало було відомо про цю подію і що її до цього часу належно не відзначено. Молодий чоловік університетського віку розказав, що його дідо був інтернований в Castle Mountain Internment Camp, втік з табору і цілий той епізод свого життя утримував у таємниці від своєї родини і щойно два тижні перед смертю виявив його. Також було поставлене з авдиторії запитання, які пороблено заходи для гідного відзначення місць, де знаходилися табори інтернування. Присутні запитували, чи ці події описані в книжках, друкованих в Канаді, і шкільних підручниках. Кінцеве питання відносилося до Акту воєнних заходів, як прихований засіб, який дає урядові можливості проводити такі акції, як інтернування і потребу скасувати такі закони, щоб в майбутньому не допустити до повторення таких подій.

Після завершення вечора В. Мур-Кілґанон підкреслив, що Центр для міжнародних альтернатив уповажнено до консультації з вихованиками щодо програми шкільного навчання і що в цьому відношенні він буде рекомендувати цей фільм.

Цей щорічний фестиваль, який тривав від 27-го січня до 4-го лютого, висвітлює селективно підібрані фільми і відео, які заторкують питання расових відносин, питання справедливости та загального довкілля. Кожний фільм проходить крізь селективний процес і включається до програми фестивалю виключно шляхом запрошення.

Для влаштування висвітлення цього 16 мм фільму в Канаді або в Америці слід звертатися на адресу: La Maison de Montage Luhovy Inc., 2330 Ave., Beaconsfield, Montreal, Que., H4A 2G8, Canada; tel.: (514) 481-5871.

У зв'язку із висвітлюванням цього фільму присутні глядачі отримують даром різні матеріяли з історіями про інтернування.

Любов Часто

ПОЄДНАЛИСЯ ТАЛАНТИ

Хто візьме у руки дитячу книжечку „Зимові радощі", що вийшла у видавництві „Хвилі Дністра", у Клівленді, Огайо, власником якої є Василь Ільчишин, той безперечно подумає: як вдало поєдналися в ній таланти поета і мистця... Поета минулого, хоч і не такого давнього часу, а конкретно — Марійки Підгірянки, та мистця сучасного — Ольвіна Владики зі Львова.

Поезії Марійки Підгірянки для дітей знайомі кожному з нас, ними захоплюється кожна дитина, бо вони дихають атмосферою українського села, затишком рідного дому, сяють маминою ласкавою усмішкою, випромінюють сонце і радість нашого дитинства, повного всіляких витівок. Ці поезії вже мали своїх рецензентів і не потребують нині критичної оцінки, а поцінувачів поетичного таланту Марійки Підгірянки серед української дітвори так багато, що вже не треба ніяких більше доказів на користь її поетичної творчости.

Інша справа — праця молодого мистця, який показав свій творчий талант у цій книжечці. Перше враження справляють кольори — від спокійних холодних пастелей сіро-голубо-синіх до гарячих зелено-жовто-червоних. Виконання декоративно-живописне, і це не дивно, бо Ольвін Владика закінчив Львівський Інститут Прикладного і Декоративного Мистецтва, факультет проєктування інтер'єру і монументального живопису. Здається, що нічого спільного до оформлення книжок, тобто книжкової графіки, ця спеціяльність не має, проте мистець дав собі раду, власне, використавши декоративну манеру оформлення і настінний живопис. Тому, розгортаючи книжку, спочатку відчуваєш щось незвичне, ніби не книжку тримаєш в руках, а стоїш перед якимись настінними розписами, які виграють усіма барвами веселки, аж голова паморочиться. Але це перше враження поволі зникає і читач, а водночас і оглядач поринає у незабутній вир днів власного дитинства.

Видумка мистця необмежена, фантазія таки справді дитяча. На 5-ій стор. Морозенко такий хвацький, що справді легко бачиться іскристий мороз на шибках вікна, у яке визирає мала Ганнуся. А який вже Івасик на 9-ій стор., то й не розказати! Хто не впізнає себе у ньому?! Хто не летів так вниз з гірки в добру сніжну зиму? Івасик аж очі зажмурив від захоплення і задоволення, а горобчик просто ніби не вірить власним очам, що так можна веселитися. На 25-ій стор. ідуть до школи Маруся, Ганнуся і Наталка. З тайстрочками через плече, у вишиваних киптариках, пов'язані у теплі шалі. А далі: „Що за гамір? Що за гра? Ліпить бабу дітвора!" Карпатські смереки, засніжені вершини і кольористі одяги дітей поєдналися в експресивній гармонії, Наталка аж на колінця стала, так завзято ліпить снігову бабу. Усе, усе переносить нас в Україну наших предків, коли світ був той, що у вікні, а одяг такий, що нині знаходимо вже в музеях.

За цією книжечкою можна легко простежити вплив кольорів на людину. Скажімо, на сторінках 18—23, де кольори холодні і малюнки не такі виразні та експресивні, читач менше звертає увагу на малюнки, а більше вчитується в текст. А він і справді чудовий:

А Баба-Завірюха
Мороза-Діда має:
Та баби дід не слуха,
Усе один гуляє.
На села ходить в нічку,
Як згасне промінь сонця, —
То міст кладе на річку,
То квіти на віконця.
А баба все сердита,
Що дід один гуляє,
В метелицю сповита,
Шляхи всі замітає.
Холодним вітром дмуха,
Кладе замети всюди,
Щоб дід бабусю слухав
І не ходив нікуди.

Ще одним своєрідним творцем книжечки „Зимові радощі" є сам видавець — Василь Ільчишин, який, як кажуть, не поскупився на таке дороге кольорове видання. Ми так звикли, що в діяспорі можемо дозволити собі видати книжку лише в одному, або двох кольорах, навіть для дітей, тому це видання просто вражає своєю пишністю, розкішшю кольористики, ба навіть папером, на якому кожен малюнок є справжньою картиною.

Вдале поєднання видавничого і творчих талантів дали українським дітям діяспори чудову книжечку, яку варто придбати кожному, хто дбає про своїх дітей і внуків. Ціна книжечки 7.5О дол. у м'якій обкладинці, 9.95 — у твердій. Їх можна набувати в усіх українських крамницях, або у В-ві „Хвилі Дністра". Адреса: Dnister Co., 4408 Bruening Drive, Parma, Ohio 44134.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про героїв з-під церкви

Ми, українці, дуже відважний народ, але лише на словах. Часом трапляються вийнятки, які знаємо з історії, що були особистості, які відзначалися хоробрістю і могли без перебільшення носити ім'я героя, але їх немає аж так багато, як тих, що вміють дуже гарно виголошувати деклярації, кричати гасла, відгрожуватися кулаками, однак коли приходить до справжньої боротьби, що створює загрозу, то їх не дуже то і видно, а ще менше чутно.

Однак ми сьогодні маємо на вістрі нашого пера не тих справжніх героїв, що оспівані в леґендах, звеличені в пам'яті народу і можуть бути вічним прикладом для грядучих поколінь, а тих щоденних, що надзвичайно „моцні на губу", але ціла відвага кінчається нестримним потоком слів і це навіть не спрямованих чесно та відверто до тих, кого вони критикують чи осуджують, а так собі лише реторично для власного задоволення чи для того, щоб підрости в очах знайомих. І саме цей тип „героїв" найбільше водиться біля наших церков після „дванадцятки", „десятки" чи іншої Служби Божої в неділю, де збирається більша кількість земляків та цей здвиг постійно закінчується довгими і вичерпними розмовами про „всіх і вся", а передусім про всі подробиці останніх подій нашого громадського і політичного життя. І тут ці останні теми більше обговорюються серед чоловіків, без огляду на феміністичні завоювання наших жінок у царині їхньої рівноправности у суспільному житті. Жінки починають розмови звичайно „про ближніх" і то на різні лади, залежно від віку і ситуації. „Шістдесятниці" і далі вгору розправляють про те, хто коли помер, хто хворий і як поважно, дещо молодші перетирають на „дрібний мак" останні розводи та хто з активних у громадському житті чоловіків надибав в Україні цікавіший об'єкт до захоплення, ніж має тут, а наймолодші безцеремонно переходять на англійську мову і обговорюють минулі чи майбутні „парті", хто, де і з ким.

Зате в малих і більших групах чоловіків кипить кров, гуде словесна боротьба і падають уявні жертви.

Як тільки впаде якась нова поголоска (а їх завжди достатньо), а ще впаде на добре підготований ґрунт, то розмовам і відгрожуванням немає кінця. Часом ці поголоски правдиві і можуть збудити справжнє настороження, а то і палке обурення серед нашої громади, зокрема коли йдеться про загальні справи, і повинні викликати реакцію, а коли йдеться про діло, то ця реакція може бути гостра і дієва. Бо таки з опінією публічною хіба мусить рахуватися кожна провідна одиниця і відповідальна установа, а численні листи, протести чи запити написані, а не „на губу", могли б в багатьох випадках корисно вплинути на вирішення якоїсь заранжованої акції. Але досі ми дуже рідко мали таку спільну реакцію наших політиків „з-під церкви". Відгрожуватися, обурюватися, обмовляти на словах дуже легко, але дія — то вже „інша пара кальошів". Усе це обурення, всі гострі слова завмирають, розмови „з-під церкви" уриваються вже десь на першому розі вулиці і... все залишається по-старому. А в наступну неділю можна буде знову „переїхатися" по провідниках народу, аби позмагатися у пустослів'ї, бо до діл ніхто не є якось скорий. Невже не знайдуться у тому натовпі сміливці, що розірвуть коло байдужости? Справді здається, що часом через цих наших недільних героїв багато зла у нашій громаді залишається непокараним і незмінним, а тепер щодалі іде до ще гіршого, як занепадає ціле суспільно-культурне життя українців, що проживають на терені ЗСА. Чи причина лежить у зверненні усіх сил і почувань на Україну, чи у звичайному процесі, що добиває кожну еміґрацію? Чи не нам тут вирішувати нашу долю? Одне певне — наше життя тут стає щораз бідніше на свої зовнішні вияви, усіх огортає цілковита інерція і брак якоїнебудь реакції на щораз нові та вагомі прояви занепаду нашого культурного життя, наших колись сильних і престижевих громадських установ. Щораз менше висококваліфікованих людей, охочих до праці і зацікавлення тим, що діється і збайдужіння до того, що не діється. Але наші „герої з-під церкви" сидять сильно на постах і відгрожуються, щоб за півгодини забути, кому так палко грозили навести порядок, а як воно буде на ділі?

О-КА

Валерій Ковтуненко

Шанс

Ми маємо шанс врятувати зневірені душі,
Розправити крила, що зв'язані міцно були!
І совість, що спала, порушить, рішуче порушить,
І стерти весь бруд, і накрити святкові столи!

Людей запросити у храм сповідального саду.
А також того, хто приймає в людей каяття...
І слухати неба високого мудру пораду,
І пісні забутій нове дарувати життя!

Навіки позбудьмося комплексу меншого брата —
Не личить носити одежу з чужого плеча.
І мову в сусіда не будемо вже позичати,
Щоб нею навчати з колиски своє дитинча!

Нам мову свою треба ніжно й дбайливо плекати,
Бо цвіт її слова освячений вічним Творцем!
Ми мусимо мову народу свого врятувати,
Хоч хтось з нас і буде покритий терновим вінцем!

Дніпропетровське

Шевченківські святкування в Міннеаполісі

Знову завітав до нас місяць березень, який пригадує нам „пом'янути незлим, тихим словом” нашого великого генія, вірного сина України і пророка Тараса Шевченка.

У неділю, 5-го березня, в українській православній церкві св. Михаїла відслужено Панахиду за спокій душі Великого Кобзаря, при співі церковного хору. В передніх лавках стояли діти української школи зодягнені в українські строї. Потім усі присутні перейшли до парафіяльної залі, де відбувалася програма свята Т. Шевченка, яку влаштувала українська школа.

Вступне слово виголосив настоятель церкви св. Михаїла о. Євген Кумка. Шкільні діти виступали з віршиками і піснями. Учителька співу Оксана Левицька-Біла, акомпаніяторка Людмила Єремеїва. Закінчено свято „Заповітом”, який відспівали діти разом з усіми присутніми. Потім була перекуска, приготована Батьківським комітетом.

Того ж самого дня в тій же залі о 5-й год. вечора відбулося урочисте відзначення 181-ої річниці народження Тараса Шевченка, влаштоване заходом відділу УАКРади та відділу УККА Міннесоти. Свято відкрив д-р Володимир Анастас.

Потім діти деклямували вірші Т. Шевченка. „Мені однаково”— Наталка Кушнір і „Гамалія” (уривок) Марко Кушнір.

Головну доповідь на тему „Тарас Шевченко — віруючий” виголосив о. Владика Паїсій.

Оля Хоролець продеклямувала історичну поему Шевченка „Кавказ”. У поемі „Кавказ” Шевченко гостро критикує імперіялістичний уряд царської Росії, який намагався силою підорити собі волелюбні народи Кавказу. Тепер історія повторюється: московський уряд, ніби то вже „демократичної” Росії, так само намагається загарбати собі народи Кавказу і веде криваву війну, щоб задушити самостійність чеченського народу, який героїчно бореться за свою свободу і право на існування. Слова Т. Шевченка: „Борітеся, поборете — вам Бог помагає” так само і сьогодні відносяться до відважних борців за волю чеченського народу.

В дальшій програмі свята Галина Касянюк відспівала дві пісні — „Тече вода в синє море”, сл. Шевченка муз Г. Касянюк, та колискову „Ой, ходить сон коло вікон”. Анатолій Паркер акомпаніював на акустичній гітарі, а Галина сама собі акомпаніювала на електро-піяно. До речі тут треба зазначити, що це новоприбулі з України, які принесли нам мистецький подих з України.

Слідуючою точкою був виступ жіночого вокального ансамблю „Євшан-зілля”, який виконав пісні на слова Шевченка: „По діброві вітер віє”, муз. Є. Козака, „Садок вишневий”, муз. Ю. Кириченка, гармонізація Кіри Цареградської, „Нащо мені чорні брови”, муз. Д. Бонковського, гармонізація К. Цареградської. Музичний керівник К. Цареградська.

Поему Т. Шевченка „Іржавець” деклямувала Оля Остапчук.

На закінчення хор „Дніпро” виконав слідуючі пісні на слова Т. Шевченка: „Думи мої”, муз. Є. Козака, „Ой, одна я, одна”, муз. Є. Козака, сольо Ірма Корсунська, „Ой, не п'ються пиво, меди” (записано від кобзаря Кожушка в 1921 році обробка Ступницького, на хор обробка К. Цареградської), „Бандуристе, орле сизий”, обробка Я. Орлова, на хор — К. Цареградської, соліст Ігор Михайленко, „Заповіт” муз. К. Стеценка. Слід зазначити, що дириґент хору „Дніпро” К. Цареградська є рідною племінницею славного українського композитора Кирила Стеценка.

Ольга Змага-Хоролець.

Громада в Томс Рівер відсвяткувала подвійні роковини

Хор в Томс Рівер

Як і кожного року, українська громада, під патронатом Українсько-Американського Клюбу, зібралась чисельно в четвер, 9-го березня, щоб відсвяткувати 181-ші роковини від дня народження нашого великого поета-пророка Тараса Шевченка. На святочно прибраній сцені зібрався мішаний хор із членів нашої громади, котрий започаткував програму відспіванням Шевченкового „Заповіту”. Вступне слово про Т. Шевченка англійською мовою відчитав Джордж Пров, а українською мовою Іван Ільків.

Тоді хор знов пописався Шевченковим „Садок вишневий коло хати”. Увагу притягнули наші наймолодші члени громади, Анастазія та Марія Лорія, які під керівництвом їх матері Ніни Лорія віддеклямували: Анастазія — „Кобзар”, а маленька Марія — „Марійчину подяку”.

З черги хор відспівав „Думи мої”. Слідували точки: Оля Грицак продеклямувала Шевченків „Кавказ”, а молода Тереса Ґабрієл продеклямувала частину поеми „Марія” по-англійськи; уривок з поеми „Гайдамаки” продеклямував Богдан Бортник. Тоді хор відспівав з „Причинної” „Реве та стогне Дніпр широкий”. Нестор Басняк чудово віддеклямував Шевченкову поему „До Основ'яненка”. Хор заспівав життєрадісну маршову пісню „О Україно”. Коротке кінцеве слово та подяку виголосив Петро Грицак.

Хор та учасники відспівали „Ще не вмерла Україна”.

Координатор — Богдан Бортник; декорації — Петро та Оля Грицак; знімав — Олекса Ковар.

В неділю, 12-го березня, в 45-ту річницю смерти командира Української Повстанської Армії ген. Романа Шухевича-Тараса Чупринки в українській католицькій церкві св. Стефана в Томс Рівер отець Августин Молодович, після короткого слова про заслуги Р. Шухевича для українського народу, та його найвищої жертви відправив Панахиду за упокій його душі та на вічну пам'ять. Американські та українські прапори тримали представники ветеранів: американських, української Повстанської Армії та дивізійники.

Іван Ільків

Стрияни організують з'їзд колишніх гімназистів

У стрийському часописі „Гомін Волі”, 26-го листопада 1994 році, Я. Дубицький, голова Стрийського Гімназійного Братства і Я. Турянський, директор Стрийської Гімназії ім. Митрополита Андрея Шептицького у статті „Випишемо золотими літерами історію стрийського шкільництва” інформують про запланований З'їзд колишніх гімназистів, який відбудеться 6-го 1995 року.

Відроджена Стрийська Гімназія ім. Митрополита Андрея Шептицького — ровесник молодої української держави. Три роки — це великий термін для зроблення підсумків, а асобливо для узагальнених висновків. Оба автори згадують про з'їзд, який відбувся у 1992 році і про його працю, а також і про англомовні курси, які відбувалися в Стрию.

До початку 2-го З'їзду заплановано випуск літератури: „Історія Стрийської Гімназії — період 1880-1918 рр., І том; „Неопубліковані Спогади, фотографії”; „Улюблені пісні стрийських гімназистів”; Альманах „Коли в душі народжується слово” й довідник „Стрий”.

На видання вище згаданих публікацій, а також значків, вимпелів, дипломів, які будуть вручені учасникам і гостям з'їзду потрібні фонди, яких Стрийська Гімназія не має. Тому організатори звертаються до всіх стриян, а також керівників різних форм власности міста Стрий за допомогою.

Організатори з'їзду звертаються до всіх гімназистів, або їх родичів з проханням зголоситись до комітету з'їзду для одержання запрошення. Проситься не відкладати надовго передачу в музей Стрийської Гімназії архівних документів і фотографій. Тільки вчасно вручені фотографії і документи будуть опубліковані.

Володимир Пізнюк

ОДУМ в Чикаґо збирає одежу та взуття

Допоможіть ОДУМ, щоб він міг допомогти потребуючим людям в Україні. На початку цього року вислано зібраний одяг та взуття сиротам та людям старшого віку в Україні, що за ОДУМ щиро дякує родинам, що дали його. За гроші, що члени ОДУМ наколядували під час свят, ОДУМ в Чикаґо знову плянує провести збірку доброго вживаного взуття та одежі дітей, молоді чи для дорослих осіб та також консервованих харчів для висилки потребуючим в Україні.

ОДУМ в Чикаґо звертається з проханням до української громади Чикаґо і околиць принести одежу, взуття чи харчі до дому ОДУМ, 2116 вест Чикаґо аве., в суботу, 6-го травня, чи в неділю, 7-го травня від години 10-ої до 3-ої дня.

Око

Вісті з центрально-східньої Фльориди

12-го березня в Дейтона Біч в Домі Українського Культурного Центру громада Дейтони і околиць вшанувала 181-шу річницю народження нашого великого поета і пробудителя українського народу Тараса Шевченка.

Свято відкрив заступник голови товариства Українсько-Американського Об'єднання Володимир Коваль, вказав на значіння свята для всіх нас і пригадав, що також припадає річниця смерти командира УПА ген. Тараса Чупринки-Романа Шухевича.

Онуфрій Мізюк прочитав вірш Тараса Шевченка „І барвінком, і рутою”, і Лесі Українки „На роковини Шевченка”, а також Івана Франка „Великі роковини” і продеклямувала вірш Павла Тичини „Україно моя дорога”. Ліда Волошин прочитала Т. Шевченка „Тарасова верба” і В. Васьків поезію присвячену УПА. З України учителька англійської мови Ірина Деркач привітала всіх присутніх щиро із здивуванням і приємністю, що в діяспорі ще існує така велика любов і пошана до України. Вона розказала також про незавидне життя в теперішній Україні, в надії, що воно поправиться. Всі разом відспівали „Заповіт” Т. Шевченка, відтак гимн „Ще не вмерла Україна”.

Обідом закінчено свято, а дохід призначено на викінчення Українського Культурного Центру в Дейтоні.

Онуфрій Мізюк

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
найдорожчої і ніколи незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

бл. п.

БОГДАННИ ВИННИК

будуть відправлені Поминальні Богослуження в понеділок 10-го квітня 1995 р.

в церкві св. Михаїла в Йонкерсі о год. 8-ій ранку
та в суботу 8-го квітня
в церкві св. Покрови о год. 9-ій ранку в Фінексі, Арізона

Просимо родину і знайомих згадати покійну у своїх молитвах.

В глибокому смутку:
муж — ОСТАП з дітьми і внуками

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ Б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ (ОБВУА)
З глибоким смутком повідомляє все наше членство та українське громадянство, що 4-го березня 1995р. відійшов у вічність на 98-му році життя

СВ. П.

ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ

старшина Армії УНР, активний член і почесний голова ОБВУА, історик, журналіст, політичний діяч і довголітній співредактор комбатантського журналу „Вісті Комбатанта“.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю 10-го березня в похоронному заведенні Бромірського в Джерзі Сити, Н. Дж.
ПОХОРОННІ відправи в суботу 11-го березня в церкві св. Юра в Ню Йорку, відтак похоронено покійного на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.
Вічна Йому Пам'ять!

Головна Управа ОБВУА

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

зложили

І-95
зложили

5,000.00 дол. д-р Александра Школьник (для Богословської Академії у Львові);
600 дол. Адріян Долинський;
200 дол. Н. Н. Балтиморе, МД.;
по 100 дол. Наталія Кравчук, д-р Ярослав Рожанковський;
по 50 дол. Дмитро Косович, В. Татчин, Марія Крижанівська, Орест Колтунюк, Ірина Охримович (в пам'ять мужа бл. п. інж. Юліяна Охримовича на студії богословів з України в Римі), Надія Яворів, Зеновій Стельмах, Оксана Мостович, д-р Юрій С. Свищук, Софя Михайлишин, Дарія Кузик, Ігор А. Шуст;
30 дол. Любов Раковська;
по 25 дол. Володимир і Александра Лоґуш, д-р Теодозій і Дарія Самотульки (замість квітів на могилу бл. п. д-ра Теодозія Сендзіка), Марія Храплива, д-р Іван Кіндрат, Микола і Олена Климишин, Зеновія Воробець, Степан і Евгенія Кікти, Олександер Крихик, Марта Рудик, Олена Хомин, Ярослав Качай, Евгенія Фесак і Евгенія Мартинів з родиною (в пам'ять бл. п. Ґельґи Мізь), Люба Сілецька, Григорій Мельник, Ярослав і Богданна Ґелета, Іван і Дарія Скіра, Роман Левицький, Маріян Морозевич, Михайло Ковальчин, Марія Оксана Бачинська, д-р Олександер Цибрівський, В. Расяк;
по 20 дол. Ірена Чуміловська, Надія Німилович, Орест В. Логінский, Василь Петрів, Ольга Вохна, Микола Кавка, Григорій і Анна Олійник, Марія Данилів, Василь Циган, Микола Маслій, Теодор Рак, Анна Тарнавська, Іванна Серединська, Евген Козак;
по 15 дол. Іван Ценко, Роман Мельник, Ярослава Кукіль, Варвара Швед;
по 10 дол. Тарас Козбур, Василь Надраґа, Мирон Захаріясевич, Іванна Петик;
5 дол. Н. Прегар.

936.94 дол. — зі збірки Укр. Патріярхального Т-ва: Відділ в Баффало, Н.Й. Оксана Бережницька — голова.

---

300 дол. Ігор Мельникович: 100 дол. в пам'ять родичів бл. п. Анни і Петра Мельниковичів, 100 дол. в пам'ять бл. п. Василя Папіжа, 100 дол. в пам'ять бл. п. Олени Сявавко.

Збірка Укр. Патріярхального Т-ва, Відділ: Гартфорд, Конн. в 1994 р., інж. Олександер Пришляк — голова.

зложили:

200 дол. Мирослав і Марта Ломаґа;
по 25 дол. Богдан і Іванна Козак, Александер Рудзінський, Теодор і Мирослава Кузьо;
по 20 дол. Петро Борисюк, Микола і Марія Зень, Ірина Капустинська, Олег і Люба Кінах, Павло і Галина Кебало, Іван Ковальчин, Павло Кпамар, Антін Наконечний, д-р Ярослав і Ірена Остапюк, Олександер і Анна Пришляк, Стефанія Стасишин, Ірена Чайковська, Іван і Марія Шкірка;
по 15 дол. Евген Борейко, Степан Волянський, Анна Кривоніс, Володимир Левський, ВолодимирТеслюк, Михайло і Леся Шевчук;
по 10 дол. Іван і Тіллі Босак, Василь Гаврилюк, Катрія Гадзевич Осип Ґладун, Іванна Гринь, інж. Юрій Жевко, Марія Кецко, Орест і Оксана Кузьма, Ярослава Кукіль, Катерина Мартинишин, Ольга, Мединська, Анна, Олексишин, Степан і Стефанія Покора, Петро і Стефанія Пришляк, Богдан Цірополович, Петро і Стефанія Шагай;
по 5 дол. Дмитро і Марія Литва, Василь Назаркевич, Юліян Охрім, Любомир Рокицький, Ілля Семчишин, Евген Сиротюк.

ІІ-95
зложили:

1,000 дол. Михайло і Анна Куриляк (на будову музею-заповідника Патріярха Йосифа в селі Заздрість);
150 дол. Н.Н. Ню Брансвік, Н. Дж.;
по 100 дол. Сильвестер і Катерина Костик, Дмитро Шумило, Н. Н. Балтиморе, МД, Ярослав Червоняк;
по 50 дол. Софія Барусевич (у п'яту річницю відходу у вічність мужа бл. п. д-ра Миколи Барусевича) на студії богословства з України в Римі, Олег Калба, Евстахія і Мотря Міланич, Теодор Стельмах, Юрій Цегельський, Стефанія Цегельська, Емілія Михайлевська, Теодозій і Любомира Крупа;
по 25 дол. Ірена Капустинська, Марія Палідвор, Ігор Гуменюк, Іван Крих, Ярослав Біґун;
10 дол. Роман Грабець.

Українське Патріярхальне Т-во, Відділ в Гартфорді, Конн. інж. Олександер Пришляк, голова — збірка замість квітів на могилу бл. п. інж. Юрія Жевка.

зложили:

25 дол. Ірена Чайковська;
20 дол. Олександер і Анна Пришляк;
15 дол. Надя Гафткович.

Українське Патріярхальне Т-во, Відділ: Гаммонд-Манстер, ІН збірка на Семінарію у Львові, переслав Микола Гнатик (секретар Відділу).

зложили:

20 дол. Микола Гнатик;
по 10 дол. Микола Білецький, Омелян Войтечко, М. О. Головатий, В. Ляхман;
по 5 дол. Петро Процик, Іван Василів, Петро Бабій, Михайло Ікачук, Василь Шевців, Володимир Гриб, В. Савчак, Йосиф Луцьк, Михайло Білик, М. Івахів, Люся Крук, Ярослав Лозовий, В. Турчиновський, М. Шуя;

Збірка в пам'ять бл. п. д-ра Теодозія Сендзіка на студії богословів з України в укр. кат. Університеті в Римі. Збіркою занялися: Оксана Микитин, Марійка Глушок та Анастазія Бойцун.

зложили:

по 100 дол. Віра Сендзік, Дарія Кузик;
по 50 дол. Уляна Коропей, Миролюб Лозинський;
30 дол. інж. Іван і Оксана Микитин;
по 25 дол. Люба Мриглоцька, Евген і Оксана Тиханський, Евген і Дарія Ді Реста;
по 20 дол. інж. Орест і Леся Сеник, Юстина Надрага, Орест і Аня Надраґа, д-р Адам і Оля Джаман;
по 10 дол. Іван і Софія Головка, Ярослав Лабка.

Листа ч. 031 — Коляда 1994-95р. Левітавн, Па, Трентон, Н.Дж. збирав Іван Головка.

зложили:

50 дол. Іван і Софія Головка;
по 25 дол. О. Дубик, Роман і Александра Городський, Дарія Кузик;
по 20 дол. Мирослав Глушок, Люба Мриглоцька, Уляна Коропей, Юстина Надрага, Іван і Оксана Микитин, Михайло і Марія Голушок, Емілія Панасюк, Борис Гулей;
по 10 дол. Богдан і Богданна Осадца, Володимир Литвин, Михайло Шевців, Макар Копаниця, С. Шовкевич, Петро Возняк, Андрій Турчин, Василь Леськів, Осип і Марта Ясків;
5 дол. Марія Мицик.

листа ч. 030 — Коляда 1994-95 — Брістоль, ПА — збирала Марія Флюнт.

зложили:

100 дол. Юрій Флюнт;
по 50 дол. Теодор і Марія Флюнт, Іван і Софія Дзіндзюра;
20 дол. Микола Головчак;
по 10 дол. Андрій Галайдіда, Михайло Дідич, родина Остапик, Дмитро і Марія Пусило, Ана Куциловська.

Листа ч. 029 — Коляда 1994-95 у Філядельфії, ПА — збирав інж. Юліян Головчак. зложили:

50 дол. В. і Т. Брикович;
по 25 дол. Юліян і Олена Головчак, Зенон і Тетяна Цісик, Михайло і Ольга Нич, д-р Микола Войтович, д-р Ярослав Яримович, проф. Леонід Рудницький, М. Касіян, Віра Пак;
по 20 дол. Оксана Поритко, Марія Луцька, Ярослав і Лоіс Білинський, Мирон і Марія Масюк, Мирослав і Христина Лисобей, І. Н. Пазуняк, Крижановські;
по 10 дол. д-р Іриней Ісаїв, Іван і Анна Квік, К. і Т. Анна Ткач, Марта Тарнавська, Марія Пришляк, Галя Поритко, Анат. Жилавий, М.Коженовський;
по 5 дол. Іванна Субтельна, Орест Субтельний.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршаго Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS №: 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St.Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Elkins Park, PA 19027

Діяльність Релігійно-Культурного Осередку в Норт Порті

Хоч погода цього року на Фльориді не була найкраща, та все таки приїхали до нас багато гостей з усіх кінців Америки й Канади, втікаючи від снігових та морозів. Наша велика українська громада в Норт Порті й околиці все радо вітає наших земляків і старається в дружній атмосфері допомогти їм провести час.

Наше організоване громадське життя є сповнене багатогранною діяльністю, яка іде в двох головних напрямках: релігійнім і культурно-національним. Почали ми 1995 рік величавим святкуванням Різдва Христового, де спільно за одним столом, в час Свят-Вечора зібралось понад три сотні українських людей. Тоді прийшла „Маланка", Йордан, збірка коляди на потреби в Україні ($2,300) та інше, що всіх нас в'язало в духово-традиційнім спілкуванні прадідівської віри.

Достойно й величаво відсвяткувала наша українська громада Державні Акти 22-го Січня 1918/19 років, де головну промову виголосив колишній міністер оборони України, ген.-полк. Костянтин Морозов, який був гостем нашого Осередку враз із представником Українського Гарварду д-ром Романом Проциком і своєю дружиною Раїсою.

Перебування в нас генерала Морозова став великою подією, яка заінтересувала усіх українців на південно-західньому узбережжі Фльориди, а також американську телевізію і пресу, який він дав вільний інтерв'ю, говорячи про справу побудови молодої української держави.

Громадський організаційний комітет при співпраці з відділами УККА і УАК-Радою очолював Роман Шраменко, який вклав багато праці для перебування, зустрічей та виступів ген. Морозова і д-ра Процика, які були наскрізь успішні та імпозантні.

В січні також відбуто Річні загальні збори осередку, які виказали велику активність цієї нашої соборної установи на Фльориді, жертвенність, яка ішла в напрямку допомоги потребуючій Україні, а тоді постійний зріст нашого членства, яке й дальше рекрутується та добавляється з північнозахідних стейтів Америки й Канади. Управа нашого осередку, яка складається з 35 людей і яку дальше очолив Р. Шраменко, постійно оновлюється (активну культурно-мистецьку референтуру очолила новий член нашого осередку Леся Татарко).

З більших пожертву цьому сезоні, що були видані нашим осередком, треба відмітити: для Українського Гарварду — 10,000 дол.; для дітей Чорнобиля 900 дол.; для церкви села Шевченкове — 400 дол. та на інші цілі.

Лютий позначився цікавою тематикою з літератури, гумору та кіно. Був цікавий фільм „Ніч питань", зроблений в Україні, в якому дебютує молода акторка з Америки Люба Демчук; літературний вечір Ганни Черінь; вечір гумору, присвячений творчості Павла Глазового з Києва у виконанні активних наших членів д-ра Євгена і Нілі Стецьківих, Свято героїні з доповіддю Валентини Мушинської, деклямаціями Люсі Герасимів і Люсі Самбірської та гарним виступом вокального жіночого ансамблю „Мрія" під керівництвом Іроїди Черняк.

Товариство Гуманітарної Допомоги Україні зорганізувало велику забаву для придбання фондів на допомогу Україні, на якій аранжером був д-р Володимир Король і грала незаступима оркестра Миколи Андрушка.

На початку березня в трьох днях проходила в нас виставка Трипільської культури, привезена з Вашінгтону молодим подружжям Русланом Найдою і Іриною Гончар з України. Виставка і лекція про Трипілля були цікаві, а імпрезою проводила Л. Татарко.

ІІ-го березня в нашому осередку все було під знаком святкування 181-их роковин народження Тараса Шевченка. Добірна програма, гарне виконання, мистецьке оформлення сцени і програмок, а тоді по самі береги заповнення великої залі осередку українськими громадянами створило справжній святковий настрій.

Академію відкрила Л. Татарко, яка й нею проводила. В програмі виступав об'єднаний мішаний хор української громади в Норт Порті під диригентурою інж. П. Грабовича і при акомпаньяменті д-р Ярослави Грабович, жіночий ансамбль СУА „Мрія", під керівництвом І. Черняк, сольо-спів Миколи Андрушка, деклямації — Галина Король і Микола Филипович. Оригінальну доповідь виголосив Р. Шраменко, який зумів поєднати Шевченкову творчість із сучасністю, вказуючи на постійну загрозу Україні, яка була і є від Росії. Останню частину доповіді Р. Шраменко присвятив смерті та похоронові Т. Шевченка, представляючи зворушеній авдиторії маловідомі образи страсної дороги від Смоленського цвинтаря в Петербурзі до Києва, а тоді на Чернечу гору в Каневі, де"... на найвищому вершку гори навіки опустили в землю тлінні останки пророка і генія України, а на могилі, яка дивиться на Дніпро і кручі" поставили високий дубовий хрест — вічний символ християнської віри і терпіння, які домінували у житті і творчості поета".

На засіданні Управи осередку вирішено скласти поважнішу грошеву пожертву для музею ім. Т. Шевченка в Києві, як наш вияв солідарності і вдячности за їхнє плекання вічної пам'яти про Т. Шевченка.

15-го березня в залі осередку було дві цікаві доповіді професорів американського університету Пирдкю в Індіяні, які інформували про виміну студентів поміж Україною і Америкою. В цьому університеті вишколюються фахівців сільськогосподарської індустрії і вже дотепер пройшли такий вишкіл понад 50 студентів. Вечором проводив заступник голови Іван Тащук, а гостей-доповідачів представляв український підприємець з Індіяни — Степан Двояк, який є членом осередку, а також засновником в Україні декількох торговельних підприємств.

Лідія Белендюк

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО ЗІ СТАТИСТИКОЮ Департаменту торгівлі продаж нових житлових будинків несподівано для багатьох у лютому зменшилась на 14 відсотків, або 551,000 одиниць, що є найбільшим упадком від квітня 1992 року. Продаж зменшився у всіх частинах країни, одначе найбільше це таки у західних стейтах і будівничі твердять, що майбутність не виглядає кращою, а це може мати погані впливи на інші ділянки також. На думку будівничих такий стан є наслідком підвищення відсоткових рат на позичках, Радою валютних резерв, яка оправдувала свої потягнення можливим поворотом інфляції.

ПЕНТАҐОН ВИРІШИВ, ЩО Фльорида буде тим стейтом, де розміститься головна квартира збройних сил ЗСА для справ діяльности в Латинській Америці. З можливих двох міст Темпа та Маямі, обрано останнє з уваги на кошти проживання, культурні можливості та інші важливі потреби військового персоналу та їхніх родин. Повідомлення про це рішення під час перебування президента Билла Клінтона у Фльориді було корисним політичним потягненням. Крім того на думку місцевих властей, це рішення дасть приблизно 1,500 нових місць праці та 10,000 додаткових туристів.

Літня Школа Українознавства в Гарварді

Гарвардська Літня Школа Українознавства, яка цього року триватиме від 26-го червня до 18-го серпня, приймає записи на курси. Це вже 25-ий рік гарвардський університет і Український Інститут спільно організовують восьмитижневу програму курсів українознавства. Програма школи є чи не єдина такого високого рівня і змісту.

Цьогорічна літня програма включає початковий, два середні та вищий курси української мови (по вісім кредитів кожний), а також курси української літератури XX століття, історії України, 1900-91 роки., та курс про сучасну політику України (по чотири кредити кожний). Студенти зобов'язані реєструватися не менше, як на вісім кредитів.

Викладачами курсів української мови цього року будуть: Галина Гринь (Торонтонський університет), Наталія Шостак (університет Алберти), Вікторія Ключнікова (університет Алберти) і Тарас Кознарський (Гарвардський університет). Викладачем курсу української літератури буде д-р Григорій Грабович, професор катедри української літератури ім. Д. Чижевського, Гарвардський університет. Курс історії України читатиме д-р Роман Шпорлюк, професор катедри української історії ім. М. Грушевського, Гарвардський університет, а курс української політології — д-р Іван Яворський, професор університету Вотерлу в Канаді. Директором Гарвардської Літньої Школи Українознавства цього року є д-р Любомир Гайда (Гарвардський університет), а курси української мови координує Галина Гринь.

Провести літо в Гарвардській Літній Школі корисно і цікаво. Програма Літньої Школи Українознавства дає змогу студентам вислухати не лише акредитовані університетські лекції з українознавства, але й додаткові виклади визначних науковців, оглянути фільми про українську культуру та суспільство, взяти участь в семінарах та дискусіях. Учасники програми мають доступ до дослідних та навчальних засобів Гарвардського університету, бібліотек і музеїв, як і до спортових обладнань. В минулому студенти прибували з різних частин Америки й Канади, а також з Европи, Південної Америки та Австралії.

Вже вийшов каталог усіх навчальних програм, в якому подано інформації про курси, як записуватись на них, які кошти, і докладні інформації, як виповнювати аплікації. Подаватись можуть студенти які закінчили один рік коледжу або університету, або яким сповнилось 19 років.

Щоб якнайшвидше отримати інформації про Літню Школу Українознавства і картку зголошення, слід телефонувати до Українського Наукового Інституту (617) 495–7833), факс (617–495 –8097), або писати на адресу: Harvard Ukrainian Summer Institute, 1583 Massachusetts Ave.,Cambridge, Mass. 02138.

ФКУ

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302